Luat - Tap Yeu - Parivara (5)

Luật Tạng — Tập Yếu (Parivāra)

Luat - Tap Yeu - Parivara

Trang gốc

Trang web BuddhaSasana

VU Times font

Tạng Luật

Vinayapitaka

Bộ Tập Yếu

Parivāra

Tỳ khưu Indacanda Nguyệt Thiên dịch

2004

Lưu ý: Đọc với phông chữ VU Times (Viet-Pali Unicode)

XII. XUNG ĐỘT (PHẦN PHỤ)

[1083] Trong khi đang đi đến hội chúng, vị tỳ khưu theo đuổi sự xung đột nên đi đến hội chúng với tâm nhún nhường, với tâm như là không bị cấu uế, nên khéo léo về chỗ ngồi và khéo léo khi ngồi xuống, nên ngồi xuống chỗ ngồi thích hợp không chiếm chỗ của các tỳ khưu trưởng lão, không buộc các tỳ khưu mới tu phải nhường chỗ ngồi, không nên là người nói linh tinh, không nên là người nói chuyện nhảm nhí, hoặc là nên tự mình nói Pháp hoặc là nên thỉnh cầu vị khác (nói Pháp), hoặc là nên tôn trọng trạng thái im lặng thánh thiện.

Vị được hội chúng thừa nhận, vị xét xử, vị có ý định xét xử không nên hỏi về thầy tế độ, không nên hỏi về thầy dạy học, không nên hỏi về người đệ tử, không nên hỏi về người học trò, không nên hỏi về vị đồng thầy tế độ, không nên hỏi về vị đồng thầy dạy học, không nên hỏi về sự xuất thân, không nên hỏi về tên, không nên hỏi về dòng họ, không nên hỏi về sự truyền thừa, không nên hỏi về trú quán của gia đình, không nên hỏi về nơi sanh ra. Vì lý do gì? - Trường hợp ấy có thể có sự thương hoặc là sự ghét. Khi có sự thương hoặc khi có sự ghét, có thể bị chi phối bởi sự ưa thích, có thể bị chi phối bởi sự sân hận, có thể bị chi phối bởi sự si mê, có thể bị chi phối bởi sự sợ hãi.

Vị được hội chúng thừa nhận, vị xét xử, vị có ý định xét xử nên xem trọng hội chúng không nên xem trọng cá nhân, nên xem trọng Chánh Pháp không nên xem trọng tài vật, nên liên hệ đến mục đích, không nên thỏa hiệp với đám đông, nên xét xử đúng thời không phải sái thời, nên xét xử với sự thật không phải với sự không thật, nên xét xử với sự mềm mỏng không phải với sự thô lỗ, nên xét xử có liên hệ đến mục đích không phải không liên hệ mục đích, nên xét xử với tâm từ không phải với nội tâm có sân hận, không nên có sự nói thì thầm vào tai, không nên nhìn đảo quanh, mắt không nên nhìn

soi mói, không nên nhướng mày, không nên ngửa đầu lên, không nên làm cử động bàn tay, không nên làm hiệu bằng bàn tay, nên khéo léo về chỗ ngồi, nên khéo léo khi ngồi xuống. Vị đang theo đuổi mục đích nên ngồi xuống ở chỗ ngồi của mình, mắt nhìn (phía trước) khoảng cách của cây cày, và không nên từ chỗ ngồi đứng dậy, không nên bỏ qua sự xét đoán, không nên theo đuổi đường lối sai trái, không nên nói bỏ dở câu, không nên vội vã, không nên hấp tấp, không nên hành xử ác độc, nên có tâm từ và có sự trầm tĩnh trong lời nói, nên có tâm bi với lòng thương tưởng đến lợi ích, nên chăm chú đến lợi ích không lao theo điều phù phiếm, nên nói có giới hạn, không trú vào oan trái, không sanh lòng oán giận.

Nên suy xét về bản thân, nên suy xét về người khác, nên suy xét về vị cáo tội, nên suy xét về vị bị cáo tội, nên suy xét về vị cáo tội sai pháp, nên suy xét về vị bị cáo tội sai pháp, nên suy xét về vị cáo tội đúng pháp, nên suy xét về vị bị cáo tội đúng pháp. Không bỏ qua điều đã được nói, không gợi lên điều không được nói, nên khéo léo ghi nhận những chữ và câu được nói ra, nên hỏi lại vị kia, và nên hành xử theo điều đã được biết. Vị uể oải nên được khích lệ, vị sợ hãi nên được trấn tĩnh, vị dữ tợn nên được răn đe, vị không trong sạch nên được làm minh bạch, vị thẳng thắn và mềm mỏng không nên bị chi phối bởi sự ưa thích, không nên bị chi phối bởi sự sân hận, không nên bị chi phối bởi sự si mê, không nên bị chi phối bởi sự sợ hãi, nên duy trì sự công chính đối với các pháp và các hạng người. Và như vậy, vị xét xử trong khi xét xử vừa là vị thầy vừa là vị thực hành giáo pháp, là người được thương yêu, được quý mến, được kính trọng, và có uy tín đối với các vị đồng Phạm hạnh có sự hiểu biết.

[1084] Điều học nhằm mục đích là sự khẳng định, ví dụ nhằm mục đích là sự minh họa, ý nghĩa nhằm mục đích là sự giảng giải, câu hỏi nhằm mục đích là sự xác định, việc thỉnh ý nhằm mục đích là sự buộc tội, sự buộc tội nhằm mục đích là làm cho nhớ lại, sự làm cho nhớ lại nhằm mục đích là sự bảo ban, sự bảo ban nhằm mục đích là sự ngăn cản, sự ngăn cản nhằm mục đích là sự khẳng định, sự khẳng định nhằm mục đích là sự điều tra, sự điều tra nhằm mục đích là sự đạt đến việc có bằng cớ hay không có bằng cớ, việc có bằng cớ hay không có bằng cớ nhằm mục đích là việc trấn áp những nhân vật ác xấu, nhằm mục đích là sự ủng hộ các tỳ khưu hiền thiện. Hội chúng nhằm mục đích là sự đồng ý và tán thành, những vị được hội chúng thừa nhận là (những vị) có sự kiên trì, không có sự dối trá. Luật nhằm mục đích là sự thu thúc, sự thu thúc nhằm mục đích là sự không vi phạm, không vi phạm nhằm mục đích là sự khoan khoái, sự khoan khoái nhằm mục đích là hỷ, hỷ nhằm mục đích là tịnh, tịnh nhằm mục đích là lạc, lạc nhằm mục đích là định, định nhằm mục đích là sự thấy biết đúng theo bản thể, sự thấy biết đúng theo bản thể nhằm mục đích là sự nhờm gớm, sự nhờm gớm nhằm mục đích là sự ly tham, sự ly tham nhằm mục đích là sự giải thoát, sự giải thoát nhằm mục đích là sự thấy biết của giải thoát, sự thấy biết của giải thoát nhằm mục đích là Niết Bàn không còn chấp thủ. Lời giảng (về Luật) là mục đích của việc này, bàn bạc (về Luật) là mục đích của việc này, sự diễn tiến theo điều kiện là mục đích của việc này, sự lắng tai nghe là mục đích của việc này, tức là sự giải thoát của tâm do không còn chấp thủ.

[1085]

Hãy suy xét tận tường
trách nhiệm và phận sự
được khéo léo thực hành
bởi bậc đã giác ngộ
đã nói lên rõ ràng
đúng theo các điều học;
chớ có làm hủy hoại
cảnh giới ngày vị lai.
Vị không hiểu vấn đề
không biết về sự việc,
điều hư hỏng, tội phạm,
duyên khởi, sự biểu hiện
việc trước rồi việc sau,
và cũng thế về việc
đã làm hoặc chưa làm,
và cũng không hiểu rõ
hành sự, và tranh tụng,
luôn cả việc dàn xếp,
bị ái nhiễm, xấu xa,
ngu dốt, bị chi phối
do sợ hãi si mê,
không rành điều quy định,
chẳng biết việc dập tắt,
bè phái, không hổ thẹn,
có việc làm đen tối
có sự không tôn trọng,
tỳ khưu như thế ấy
gọi là không đáng trọng.
Vị thông hiểu vấn đề
biết rõ về sự việc,

điều hư hỏng, tội phạm,
duyên khởi, sự biểu hiện
việc trước rồi việc sau,
và cũng thế, về việc
đã làm hoặc chưa làm,
còn là vị hiểu rõ
hành sự, và tranh tụng,
luôn cả việc dàn xếp,
vô nhiễm, chẳng xấu xa,
vô si, không thiên vị
vì sợ hãi si mê,
biết rõ điều quy định,
rành rẽ việc dập tắt,
lập nhóm, biết hổ thẹn,
có việc làm trong sáng,
cùng với sự tôn kính,
tỳ khưu như thế ấy
gọi là đáng kính trọng.
Dứt Chương Xung Đột Nhỏ.
Tóm lược chương này:
[1086]
Kính trọng đến hội chúng
chẳng phải với cá nhân,
tâm nhún nhường nên hỏi.
Điều học nhằm khẳng định,
và để nâng đỡ Luật,
trong chương Xung Đột Nhỏ,
tóm lược được thực hiện
thành phần đọc tụng này.
****

-ooOoo-

Đầu trang |
Mục lục | 01a | 01b | 01c | 01d | 02a | 02b |
03 |
04 |
05 |
06 |
07 |
08 |
09 |
10 |
11 | 12 |
13 |
14 |
15 |
16 |
17 |
18 |
19

Chân thành cám ơn Tỳ khưu Indacanda Nguyệt Thiên đã gửi tặng bản vi tính

(Bình Anson, 05-2005)

[Trở về trang Thư Mục]

last updated: 06-06-2005

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.